lapse tappis. Truid koerad peastsid surno kehha weel mörtsuka suust, mis kahwatand ja werrine raami peal ingab. Wötke, suur kuningas, mo kaebamist kuulda ja möistke mörtsukale nuhtluse palka.“

„Kas sa inet nääd!“ ütles kuningas, määra peale wadates: „mis isselombel teie wagga lel paastub ja endist patto kahhetseb? Ma wannun ja tõutan kindlast, et kui taewalik eldus ellopäiwi mul weel ühheks aastaks pikkendab, siis peab Reinowadder sedda üllekohhut kahhetsema sama. Olge wait! sõñad on tühja rägitud. Auwäärt leinaja, Kannusjalg, astuge liggemale ja kuulge, mis ma ütlen. Teie tütri mattused peawad sure auga petud sama; miñe isse tahhan mattused tehha ja pärrast sedda mörtsukale nuhtlust möista.“ — Kõik sündis kuninga tahtmist möda; surno kanneti lauloga linnast wälja, maeti uhke auda mahha ja weretati üks kallis-marmori-kiwwi aua rünkale mällestuseks. Kiwwi peal seisis kuld pookstawidega luggeda:

Siin kiwwi al puhkab

Siblijalg,

kuk Kannusjalla tüttar, üks küdowäärt kaña! muñes rohkest, siblis noppest. Kõige ilmale sago teadawaks: Reinowadder on tedda tapnud. Teekäija kahhetse leinades surnud!

Rahho auale pärranduseks.

Pärrast mattuse piddo akkati mörtsukale kohhut möistma. Targemad riigi-issandad andsid kuningale nõu, Reinowadderile käsjowiat sata, kes tedda kohto ette kutsuks, ja Messikäp karro niñetati käsjewiaks. Seal ütles kuningas karrole: „Messikäp! wötke murre ning olega miño kuninglikko käsko täita, ja olge tark ning walwlik, sest Reinowadder on kahtlane ja tigge, ja saab teid kawwalusse läbbi, suud möda juttuga eksitama; sellepärrast wadake ette.“ „„Ei sest olle middagi karta““ kostis Messikäp: „„miño pärrast olge murreta, aus kuningas! Kui Reinowadder ial julgeks mind pilkata ehk petta, siis tahhaksin temale wölga nõnda kätte tassuda, et peaks ellotsani mind meele tulletama.““

2.

Wana Messikäp töttas uhkel tuhhil teele ja sammus ülle sure liwa-nõmme ruttust mäggede pole, et kassukas iggitses ja pä tolmas, kunni ta wimaks ühte rünklikko paika jõudis kus Reinowadder eñamist iggapäw jahhi peal käis. Wibimata läks karro siit etsekohhe Kurjasünnitus-mõisa, mis üks müüri ja kantsiga ümberpiiratud kindel koht olli, kus Reinowadder taggakiusamise eest warjopaika leidis. Kui Messikäp senna jõudis, ollid uksed ja wärrawad lukkus, egga nähtud kuskil ellawad looma likumas; sellepärrast jäi karro möttes seisma, mis nõu nüüd ette wötta. Siis astus ta liggemale, pörrutas russikaga

Reinowadder Rebbane, 1850 , lk. 1108